

יוסי בר, עיתונאי בכיר ב"ידיעות אחרונות" (מדוח בבית המישפט בתמונה) טוען בתביעה מישפטית שבגיזת אשחור עם דייל של "אל על" גרמה להרס הקריירה המיקצועית שלו

העיתון שם. היה זה קידום בלתי־רגיל לצעיר בן 36, שזכה באחד התפקידים המכובדים והמושכים ביותר בעיתון. הובטחה לו משכורת של 3000 דולר בחודש, והוא החל לומר את תפקידו החדש. הוא נפגש עם בכירים בשגרירות ארצות־הברית בישראל ועם אנשי־מישרד החוץ, הסדיר מקומות לילדיו בכתיספר בניו־יורק. באוגוסט 1982 יצאה מישפחת בר למקום־עבודתו החדש של הבעל. היא התגוררה בדירה שכורה ברחוב 44, סמוך לקונסוליה הישראלית ובנייני

י וסי בר, עיתונאי ותיק ב"ידיעות אחרונות", כותב הרבה על רציחות על רקע קינאה. הפעם הוא כתב על בגידתה של אשתו, ורדה, בכתב תביעה ארוך ומעורר חלחלה, שהגיש עורך־הדף שמואל סעדיה. "ככתב לענייני פלילים ומישטרה, הירבה התובע לסקר אירועים פליליים סביב סיכוכי בניו־יורק על רקע בגידות בחיינישואיו, שלא אחת הסתיימו ברצח או בנסיגות־לרצח. הנתבעת (אשתו) נהגה תמיד לגלות עניין בפרשיות הללו, ואף היתה מבקשת כי

אל על העיתונאי והדייל = סכסוך

ימים, ובכל זאת לא טרח להתקשר עימם, ולא הביא להם מיכתבים מהבית. העיתונאי נעלב מאוד מכך, ואמר לאשתו, אך היא לא הגיבה, ורק אמרה כי יתכן שהדייל שכח את מיספר הטלפון שלהם בניו־יורק. סמוך לפגישה זו החלה השביתה הארוכה של אל־על, שנמשכה חצי שנה, ובגללה לא הגיע הדייל לניו־יורק במשך כל התקופה הזאת. רק בפברואר 1983 חזר הדייל לניו־יורק, והתקשר עם מישפחת בר. ורדה ניצלה את ההשקות בניו־יורק כדי ללמוד אנגלית, והיא קבעה פגישה עם הדייל במלונן אחרי שיעור האנגלית שהיה קבוע לה ביום המחרת.

העיתונאי לא חשד במאומה, ורק התפלל כאשר, אחרי הפגישה עם הדייל, חזרה אשתו הביתה בשעה מאוחרת, ולא הביאה את האותות למיסעדה סינית, כפי שהוסכם ביניהם מראש. ורדה התנצלה ואמרה כי שתתה ספליקפה עם הדייל במלונן, והזמן עבר, והוא יבוא לארוחה סינית למחרת היום.

כאשר חזרה ורדה הביתה משיעורי האנגלית למחרת, היא ביקשה מבעלה שיילך לסופרמרקט, לערוך קניות מזון עבור הילדים, והיא תחכה בבית לדייל. כאשר חזר הבעל הביתה מהחנות, מצא כבר את אשתו והדייל משוחחים בדירה. השלושה יצאו למיסעדה סינית, כאשר יוסי בר הוא המזמין והמשלם. למחרת עזב הדייל את בניו־יורק בדרכו לישראל, כשהוא נוטל איתו כמה מיכתבים וקלטות עבור בני המשפחה ברעננה.

(המשך בעמוד 38)

הא"ם בניו־יורק. למרות עומס העבודה והקושי של ג'וב חדש, הירבה הבעל לקחת את אשתו לבילויים שונים בעיר החדשה והמסעירה. השניים יצאו לתיאטרונים ברודוויי, למיסעדות ולמוסיאונים, ואף נסעו עם הילדים לטיולים בארצות־הברית.

מלבד בילויים פרטיים, נהגו השניים, בגלל תפקידו של הבעל, לבלות הרבה באירועים ציבוריים שונים, שנערכו מטעם שגרירות ישראל, הבונדס וארגונים יהודיים. הם הזומנו למסיבות ונשפים, שבהם פגשו את ראשי־המשלה הקודם, מנחם בגין, את הנשיא הקודם, יצחק נבון ורעייתו, שרים רבים וחברייכנסת. אפשר לקבוע כי עולם חדש נתגלה לנתבעת (אשתו) וכי שטיח אדום נפרש לרגליה, כבואה לניו־יורק הגדולה, בזכות שליחותו של הבעל, "מפרט עורך־הדף סעדיה בכתב־התביעה.

מיכתבים וקלטות

סמוך לבואם לניו־יורק הלכו בני־המשפחה לטייל במנהטן, ועברו ליד מלון לכסינגטון, שבו מתגוררים דרד־קבע אנשי צוות האוויר של אל־על. העיתונאי ביקש להיכנס למלון, מכיוון שקבע עם הדייל — שאותו הכיר כאשר למד עם אשתו — כי יביא מהארץ מיכתבים וקלטות מבני־המשפחה, בכל פעם שיגיע לניו־יורק.

משום־מה התנגדה ורדה להיכנס למלון, וכאשר בכל זאת נכנסו לשם, פגשו במיקרה את הדייל, התברר להם כי הוא נמצא בניו־יורק כבר ארבעה

פרקליט סעדיה

מוכנה־הלם ואחוז־פלצות...

יספר לה פרטים נוספים על האירוע הטראגי — מעבר למה שסיפר התובע ברשימותיו בעיתון, מספר עורך־הדף סעדיה בכתב־התביעה.

אך למרות שווררה בר שמעה מפי בעלה סיפורים רבים ומפחידים כל־כך, לא חששה — לדבריו — לבגוד בו במשך שלוש שנים עם דייל באל על. אותו הכירה כאשר למדה באוניברסיטה הפתוחה.

גם במכונית

י וסי ורדה נישאו ב־1972, ולהם שני ילדים קטנים. יוסי הוא עיר תונאי זה 14 שנה, הירוע כמומחה בענייני פשע ומישטרה. ורדה היא מורה במיקצועה, ועובדת בבית־ספר ברעננה, שם מתגוררים בני־הזוג. ורדה ביקשה להמשיך בלימודיה ולהשתלם במיקצועה, ונרשמה לחוגים ולאוניברסיטה הפתוחה. ב־1981 פגשה את הדייל, שהיה גם הוא תלמיד באוניברסיטה, והם החלו לומדים ביחד. מהר מאוד הפכו הלימודים למיפגשי־מין.

השניים תכננו מראש כיצד והיכן יוכלו להיפגש. הם היו נוהגים להיפגש בכיתה של ורדה, כאשר הבעל והילדים לא היו שם; בכיתה של הדייל, כאשר אשתו של זה לא היתה בבית; וגם בכתיים של ידידים שונים, בעיקר דיילים ורוקים, שמסרו להם את דירותיהם. כאשר לא היתה אפשרות להיפגש בדירה, היו השניים מקיימים יחסים במכוניתו של הדייל.

רוק הבעל לא חשד במאומה. ב־1982 הוחלט ב"ידיעות־אחרונות לשלוח את בר לניו־יורק, ככתב